

Pismo z dnia:

Znak:

Nasz znak:

Data:

ST.EK.40-1/13

Kraków, dnia 6 czerwca 2013 r.

Kancelaria Prezydenta RP
Biuro Projektów Programowych
ul. Wiejska 10
00-902 Warszawa

Sprawa: projektu ustawy o ochronie krajobrazu

Mając na względzie podjętą przez Pana Prezydenta RP inicjatywę w sprawie ochrony krajobrazu, pragnę przedstawić projekt zmian w art. 63a Ustawy Kodeks wykroczeń.

Wieloletnie doświadczenia samorządów wskazują, że dotychczasowe brzmienie artykułu 63a Kodeksu wykroczeń nie daje możliwości skutecznej walki z procederem nielegalnego umieszczania reklam i ogłoszeń w przestrzeni publicznej. Stąd propozycja działań mających na celu zarówno przeciwdziałanie, skuteczniejszą reakcją na stwierdzone czyny zabronione, a finalnie kształtowanie właściwych postaw społecznych. Proponowane nowe brzmienie cytowanego artykułu winno przynieść efekt w postaci zmniejszenia zjawiska nielegalnego umieszczania plakatów i ogłoszeń, szczególnie na infrastrukturze należącej do gminy. Tym bardziej, że poza sferą odpowiedzialności znajdują się osoby czerpiące bezpośrednie korzyści z powyższego proceduru – osoby fizyczne i prawne reklamujące się za pomocą umieszczania takich nośników reklamowych i informacyjnych. Odpowiedzialność karna dotyczy osób bezpośrednio dokonujących czynu, które zostały wynajęte przez nieuczciwego przedsiębiorcę. Często są to osoby pozbawione środków do życia, bezrobotne, studenci, którzy za niewielkie stawki podejmują się zleconego zajęcia. W chwili obecnej brak jest jakichkolwiek zapisów, które by przenosiły odpowiedzialność zgodnego z prawem dystrybuowania materiałów reklamowych na osoby reklamujące się – czyli czerpiące z tego faktu wymierne korzyści. Nie do pominięcia jest fakt przeznaczania pokaźnych środków finansowych przez samorzady z tytułu usuwania plakatów z infrastruktury miejskiej oraz konieczności jej odnawiania. W grę wchodzi także element estetyki miasta.

Obecnie część szczególna Kodeksu wykroczeń tylko w kilku artykułach przewiduje odpowiedzialność za podżeganie i pomocnictwo. Wprowadzenie proponowanych zmian w Kodeksie wykroczeń byłoby o wiele skuteczniejszą formą walki z nielegalnym umieszczaniem ogłoszeń. Osoby, które wykonywałyby usługę plakatowania, byłyby później sprawdzane przez zleceniodawców, czy faktycznie umieściły przekazane nośniki informacji w umówionych miejscach i obiektach infrastruktury. W chwili obecnej taki monitoring jest prowadzony, niemniej jednak brak odpowiedzialności zleceniodawcy wręcz zachęca go do wskazywania zabronionych w rozumieniu przepisów, eksponowanych miejsc, nie ponoszenia

z tego tytułu żadnych kosztów związanych z umieszczaniem nośnika na cudzej własności, a zwracania uwagi tylko na atrakcyjność danego miejsca.

Strażnicy miejscy podejmują działania zmierzające do ujawniania sprawców naklejania nielegalnych ogłoszeń i plakatów. W roku 2012 r. ujawnionych zostało 828 takich przypadków, co nie odzwierciedla faktycznej skali procederu, gdyż funkcjonariusze Straży Miejskiej Miasta Krakowa w przeważającej większości przypadków stwierdzali naocznie fakt umieszczania ogłoszeń i plakatów bez zgody zarządzającego danym miejscem. Do rzadkości należą sytuacje, w których prowadzone postępowanie na podstawie danych umieszczonych na danym nośniku reklamowym doprowadza do ukarania osoby bezpośrednio czerpiącej zyski z tego tytułu. Jest to możliwe jedynie w sytuacji udowodnienia jej osobistego umieszczania plakatów lub ogłoszeń, co w praktyce zdarza się incydentalnie.

Proponuję wprowadzenie następujących zmian w brzmieniu art. 63a Kodeksu wykroczeń:

„§ 2 Tej samej karze podlega ten, kto zleca czynności, o których mowa w § 1 i nie udziela funkcjonariuszowi Policji lub strażnikowi gminnemu (miejskiemu) wiadomości co do tożsamości osoby lub osób, o których mowa w § 1”.

Dotychczasowy § 2 otrzymałby oznaczenie jako § 3.

Całość artykułu brzmiałaby następująco:

Art. 63a. § 1. Kto umieszcza w miejscu publicznym do tego nieprzeznaczonym ogłoszenie, plakat, afisz, apel, ulotkę, napis lub rysunek albo wystawia je na widok publiczny w innym miejscu bez zgody zarządzającego tym miejscem, podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny.

§ 2. Tej samej karze podlega ten, kto zleca czynności, o których mowa w § 1 i nie udziela funkcjonariuszowi Policji lub strażnikowi gminnemu (miejskiemu) wiadomości co do tożsamości osoby lub osób, o których mowa w § 1.

§ 3 W razie popełnienia wykroczenia można orzec przepadek przedmiotów stanowiących przedmiot wykroczenia oraz nawiązkę w wysokości do 1 500 złotych lub obowiązek przywrócenia do stanu poprzedniego.

Bez wprowadzenia powyższych zmian nie da się skutecznie chronić krajobrazu miasta, szczególnie w atrakcyjnych dla reklamodawców miejscach licznie uczęszczanych przez mieszkańców. Miasta nadal będą upiększone niechcianą reklamą, a odwiedzający je turyści w dalszym ciągu narażeni będą na widok bezprawnie rozwieszonych ulotek czy plakatów. Niestety koszty usunięcia reklam w dalszym ciągu będą obciążać budżety miast.

Otrzymują:
1 x Adresat
1 x a/a
AR

KOMENDANT
Straży Miejskiej Miasta Krakowa

Adam Miot